

Lag om anställningsskydd för vissa arbetstagare;

given Sofiero den 4 juni 1971.

SFS 1971: 199

Utkom från trycket
den 10 juni 1971

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra vetérligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer.

1 § Arbetstagare, som varit anställd hos arbetsgivaren i minst 24 månader under de tre senaste åren, äger åtnjuta en uppsägningstid av

1. minst två månader, om han fyllt 45 år,
2. minst fyra månader, om han fyllt 50 år,
3. minst sex månader, om han fyllt 55 år.

Första stycket gäller icke arbetstagare, vars anställning begränsats till viss tid eller visst arbete, om denna begränsning föranledes av arbetsuppgifternas särskilda beskaffenhet eller står i överensstämmelse med praxis inom branschen. Första stycket äger ej heller tillämpning när arbetstagare uppsäges från tillfällig anställning och efter uppsägningen får återgå till tidigare anställning hos samme arbetsgivare.

Vid tillämpning av första stycket medräknas anställningstid hos företag inom koncern som arbetsgivaren tillhör. Har företag överlåtits, medräknas anställningstid hos förutvarande ägare av företaget eller hos företag i koncern som förutvarande ägare tillhörde.

2 § Bestämmelserna i 1 § gäller ej i fråga om arbetstagare som

1. är medlem av arbetsgivarens familj,
2. avlönas uteslutande genom andel i vinst,
3. har företagsledande eller därmed jämförlig ställning,
4. omfattas av sjömanslagen (1952: 530) eller lagen (1970: 943) om arbetstid m. m. i husligt arbete.

3 § Åsidosätter arbetstagaren i väsentlig mån sina skyldigheter mot arbetsgivaren, får denne säga upp anställningsavtalet utan att iakttaga upp-

¹ Prop. 1971: 107, InU 18, rskr 221.

sägningstid enligt 1 §. Detta gäller dock ej, om uppsägningen grundas enbart på förhållande som arbetsgivaren känt till mer än en månad före uppsägningen.

4 § Arbetstagare, som har rätt till uppsägningstid enligt 1 §, är berättigad till lön under uppsägningstiden även om arbetsgivaren ej kan erbjuda honom arbete.

Har arbetstagaren utan föregående uppsägning varit permitterad mer än fjorton dagar i följd eller sammanlagt mer än trettio dagar under samma kalenderår, är han berättigad till lön för överskjutande permitteringstid. Vad nu sagts gäller dock ej, om permitteringen är en följd av att arbetet är säsongbetonat eller eljest till sin natur icke sammanhängande.

5 § Är arbetstagare enligt 4 § berättigad till lön för tid då arbetsgivaren ej kan erbjuda honom arbete, får lönen för sådan tid ej understiga det belopp som skulle ha utgått om han i stället haft semester och varit berättigad till semesterlön enligt lagen (1963: 114) om semester.

För arbetstagare, som avses i 12 § andra stycket lagen (1963: 114) om semester, skall vid beräkning av löns storlek det kalenderår som närmast föregått uppsägningen eller permitteringen anses som kvalifikationsår och det för varje dag utgående beloppet utgöra fyra tiondels procent av arbetsinkomsten hos arbetsgivaren under kvalifikationsåret. Om arbetstagaren icke varit anställd hos arbetsgivaren under hela kvalifikationsåret, skall för varje dag, som arbetstagaren till följd därav icke deltagit i arbetet, arbetsinkomsten ökas med ett belopp motsvarande arbetstagarens genomsnittliga dagsinkomst hos arbetsgivaren under kvalifikationsåret.

Från lön enligt första eller andra stycket får arbetsgivaren avräkna inkomst som arbetstagaren under den tid lönen avser förvärvat eller uppenbarligen borde ha kunnat förvärva i annan anställning, genom uppdrag eller genom egen förvärvsverksamhet. Arbetsgivaren får också avräkna utbildningsbidrag enligt arbetsmarknadskungörelsen (1966: 368) och ålderspension enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring, i den mån förmånen avser samma tid som lönen och arbetstagaren blivit berättigad till förmånen efter uppsägningen eller permitteringen.

6 § Blir arbetstagare, som har rätt till uppsägningstid enligt 1 §, skild från anställningen på grund av arbetsbrist, äger han under sex månader därefter företrädesrätt till ny anställning hos samme arbetsgivare i den verksamhet där han tidigare sysselsatts, under förutsättning att han kan antagas ha tillräckliga kvalifikationer för det nya arbetet. Har flera arbetstagare sådan rätt, äger den företrädare som varit anställd längst tid hos arbetsgivaren.

Arbetstagare, som har återanställts på grund av första stycket, åtnjuter omedelbart anställningsskydd enligt denna lag.

Arbetstagare, som har ålderspension enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring, har ej företrädesrätt till ny anställning enligt denna paragraf. Paragrafen gäller ej heller anställning som tjänsteman hos staten eller anställning på vilken kommunaltjänstemannalagen (1965:

275) är tillämplig och för vilken avlöningsförmåner fastställs under medverkan av Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer.

SFS 1971: 199

7 § Arbetstagares förmåner enligt denna lag får ej inskränkas genom avtal. Sker det, är avtalet ogiltigt i den delen.

8 § Arbetsgivare, som ej iakttagit vad som föreskrives i denna lag, skall ersätta arbetstagaren uppkommen skada.

Vid bedömning om och i vad mån skada uppstått skall hänsyn tagas även till omständigheter av annan än rent ekonomisk betydelse.

Om det med hänsyn till skadans storlek eller andra omständigheter är skäligt, får skadeståndets belopp nedsättas. Fullständig befrielse från skadeståndsskyldighet kan också äga rum.

9 § Arbetstagare, som vill fordra skadestånd enligt denna lag, skall underrätta arbetsgivaren om sitt anspråk inom fyra månader efter det att skadan inträffade samt anhängiggöra sin talan senast två år efter skadans uppkomst. Grundas anspråket på 6 § räknas tiden från den dag då annan tillträtt den anställning, till vilken arbetstagaren gör gällande företrädesrätt.

Iakttagit arbetstagare ej vad som föreskrives i första stycket är talan förlorad.

10 § Mål om tillämpning av denna lag prövas av arbetsdomstolen, om anställningsavtalet regleras av kollektivavtal, och i annat fall av allmän domstol. Sådant mål får dock genom avtal hänskjutas till avgörande av skiljemän.

I fråga om talans väckande och utförande hos arbetsdomstolen gäller 13 § lagen (1928: 254) om arbetsdomstol även om målet ej är sådant som avses i den lagen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Sofiero den 4 juni 1971.

GUSTAF ADOLF
(L. S.)

BERTIL LÖFBERG
(Inrikesdepartementet)

